

en Kommissjon, der har at undersøge, om der er Anledning til at ophæve eller forandre §§ 3—12 i Lov af 10de April 1874 om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse samt de i Henhold til denne Lov og Lovene af 11te Februar 1863 § 8 og 4de Februar 1871 § 2 c. udfærdigede Regulativer eller Vedtægter for Tilsynet med løsagtige Fruentimmer?»

Rosenørn begrundede sin Forespørgsel ved at henvise til de forskellige Fakta, som vidner om, at det danske Folk følte sig i høj Grad »ubehagelig berørt,« ja »forarget« over den Maade, hvorpaa Loven af 1874 bliver sat i Værk. Han henviste til den store Petition som i 1888—89 blev indgivet til Regering og Rigsdag, underskrevet af 150,000 Mænd (ca. omtrent hver fjerde Mand i Landet) og 114,000 Kvinder og til Tilstedeværelsen af et Selskab som »Foreningen mod Lovbeskyttelsen for Usædelighed,« og hævdede dernæst, at det, der gav Forargelse, ikke alene var selve Loven, men *Maaden*, hvorpaa den udførtes, særlig den tvungne Indsættelse i Utugthuse. Sluttelig mindede han om, at højt ansatte Læger rundt om i Evropa havde erklæret, at de ikke blot ansaa Reguleringen for unyttig, men for skadelig i sanitær Henseende.

Justitsministerens Svar var i høj Grad afvisende. Han fandt det unyttigt at nedsætte en Kommissjon. Mening stod jo i dette Spørgsmaal mod Mening, baade hos læge og lærde, og da det Onde, der her tales om, var kendt alle Vegne, saa skulde det være højst mærkeligt, om man vilde tro, at man her i Danmark kunde finde en tilfredsstillende Løsning, naar man ikke havde kunnet finde den noget andet Sted i Verden. Desuden fraraadede de lægevidenskabelige Autoriteter, som Ministeriet maa støtte sig til, en Systemforandring, ligesom ogsaa den medicinske Statistik udviste, at der i de senere Aar havde været en ikke ubetydelig Nedgang i Antallet af syfilitiske Sygdomme i Hovedstaden.

Bjerre, P. G. C. Jensen, Th. Nielsen, Knudsen og Sthyr talte alle varmt for Nedsættelsen af en Kommissjon; særlig udtalte de sig mod den tvungne Visitation og Indskrivning. *Th. Nielsen* og *Knudsen* betonedes bl. a. Kvindernes slette økonomiske Stilling som Aarsagsmoment til deres Fald, og *Sthyr* hævdede, at *skulde* Visitationen bibeholdes, burde den udføres af kvindelige Læger?

Caspersen spurgte, om ikke Ministeren, uden at nedsætte Kommissjon eller spørge Autoriteter, kunde træffe en Bestemmelse eller lade foretage Undersøgelser, hvorved vi kom bort fra den tvungne Indlæggelse i offentlige Huse, et Spørgsmaal som *Justitsministeren* lovede at tage undet fornyet Overvejelse.

Sluttelig udtalte *Forespørgeren* sin dybe Beklagelse af